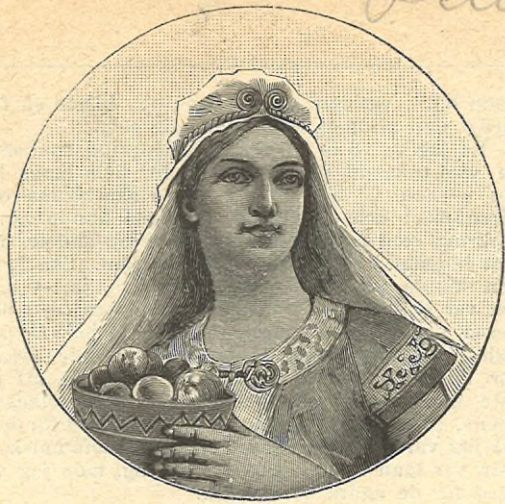

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

N:R 75 (650).

ONSDAGEN DEN 20 SEPTEMBER 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. > 5:— IDUNS MODETID. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
---	---	--	---	--

KEJSAR WILHELM PÅ SVENSK JAKTSTRÅT.

Den kejsrerliga jakten afser nu närmast den utomordentligt talrika rådjursstammen i de nämnda herresätenas lummiga skogar. Den verkställes från låga tvåsitsiga jaktvagnar, dragna af därtill dresserade hästar, som ej skygga för skotten. För kejsarens räkning har en särskild ny jaktvagn beställts från Tyskland.

Allt från sina tidigaste ynglingaår har kejsar Wilhelm varit en väldig Nimrod. Europa rundt har han deltagit i alla slags jakter, och ej ens de äfventyrligaste ha afskräckt honom. Han har stått öga mot öga med den rasande slagbjörnen i Ungarns urskogar, och den isiga Nordens högdjur, den vilda renen, har ofta bitit i gräset för hans säkra kula. På en af sina nordlandsresor har han till och med med högst egen hand harpunerat en val af 50 fots längd. Då han i fjol den 30 september firade sitt 25-årsjubileum som jägare, uppnådde hans jaktjournal den rent af otroligt höga summan af — 33,967 stycken villebråd, som den kejsrerlige jägaren under dessa 25 år nedlagt! Bland dessa voro 1,022 kronhjortar, 1,275 dofhjortar, 2,189 vildsvin, 16,188 harar, 7 elgar, 3 björnar och 2 uroxar. Sedan dess har den häpnadsväckande serien ökats med ännu hundratal af vackra skott och springer väl under dessa dagar alltjämt i höjden där nere på de skånska jaktreviren.

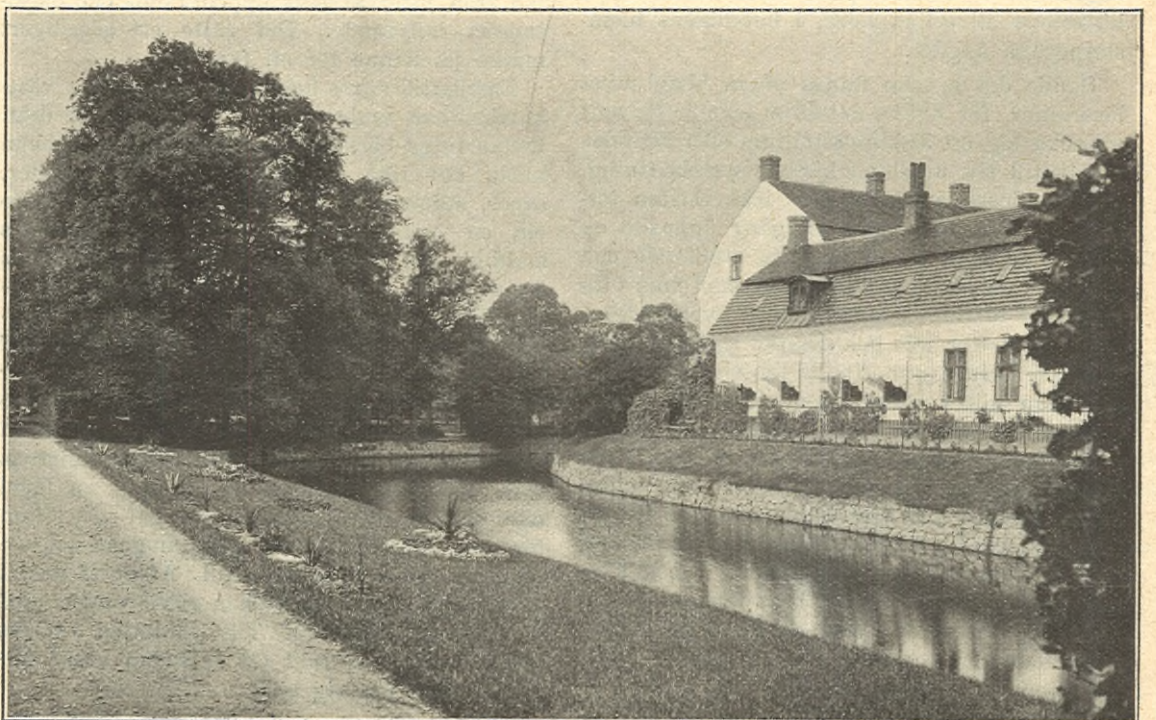
Då en af Iduns fotografer fått i uppdrag att med sin kamera följa de jakter och fester, som illustrera det kejsrerliga besöket, hoppas vi i ett kommande nummer kunna bjuda vår läsekrets på ännu några bilder från detsamma.

HVILKET ÄR DITT ÄLSKLINGSSTUDIUM?

VI HAFVA lyckligen kommit ifrån den tiden, då det ansågs som bra och riktigt, att vi kvinnor icke borde studera och lära oss något eller i alla händelser mycket litet. Mer och mer söker man också numera gifva oss en grundlig bildning samt intresse för vetenskaperna, och i våra dagar finner man verkligen bredvid mången likgiltig kvinna mer än en, som äger stor kännedom om de snillealster, hvilka all konst och vetenskap, framför allt våra härliga klassiker, erbjuda. Dock finnes det ännu fler kvinnor, hvilka blott i sin ungdom läsa och utbilda sig för att sedan glömma bort allt och förlora sitt intresse därför. Ja, jag måste med djup smärta säga, att många begagna sitt vetande och sina kunskaper till att fånga och skaffa sig en man — så fort de äro gifva, visa de musan på dörren — för att

IDENNA VECKA gästas, som bekant, vårt land af Tysklands mäktige härskare, kejsar Wilhelm, hvilken hos grefvarne Piper och Thott på de skånska godsens Snogeholm och Skabersjö för några dagar vill njuta af jaktens nöjen i de gamla herresätenas ståtliga och villebrådsrika skogar. Som ett å propos till detta illustra besök bringa vi i dagens nummer bilden af kejsar Wilhelm i jaktdräkt liksom en vy från det fagra Skabersjö, den södra flygeln, där kejsaren under gästbesöket har sin bostad.

Kejsaren disponerar i denna flygel öfver den s. k. lilla salongen samt de i fil med denna belägna sängkammaren och toalettrummet. Den utmärkt vackra salongen är möblerad i empire, och dess väggar prydas af ypperliga taflor af Duncker, Carl XV m. fl. Sängkammaren är hällen i hvitt och guld, toalettrummet likaså, och intill det senare är ett badrum beläget. Från fönstren har kejsaren, som af vår bild synes, en förtjusande utsikt öfver slottets vallgraf, i hvars dunkla djup spegla sig parkens väldiga, nu i höstprakt klädda trädskronor.

A. Blomberg foto.

KEJSAR WILHELMS BOSTAD PÅ SKABERSJÖ.

i stället för med dem sysselsätta sig med baler och sällskapstillställningar, med mat och dryck. Den arme, kanske högt bildade man, som hon förstod att för lifvet binda vid sig genom att skickligt slå omkring sig med sitt vetande, söker nu hos henne förgäfvets förståelse och intresse för sina högre sträfvanen. Helt nyligen hörde jag just någon på tal om att studera, säga: »Ah, det gjorde man i sin ungdom, men när man en gång är gift, då har man annat att göra; jag kunde och kände till mycket i min ungdom, men nu har jag intet intresse mer därför.» Vetenskapen alltså här begagnad endast och allenast som ett medel att skaffa sig sin utkomst! Kan man gärna höra något för densamma mer nedsättande?

En vetenskaplig bildning har sannerligen andra ändamål. Icke endast åt en del af vårt lif, utan åt hela det ofullkomliga jordelivet skall den skänka friskhet och innehåll. Den skall näst tron på Gud vara den följeslagarinnan, som först lämnar oss med vårt sista andedrag. Det har under min lefnad varit mig förunnadt att stå nära sådana människor, för hvilka studierna ända in till deras sista stunder förblef det högsta, och som förklarade, att om de ännu hade hundra år kvar att lefva, de icke ändock skulle få tid att studera och lära allt, som de föresatt sig. Beklagansvärda de människor, hvilka endast kunna finna sitt nöje i sällskapslif och tomt prat, dem gör det mig sannerligen ondt om. Och huru lyckliga de, för hvilka en god bok, en målning, ett vackert musikstycke är nog på de ensamma stunder, som för hvar och en bland oss ofelbart måste komma!

Huru mycket finnes ej, som man ännu har att lära, och huru stor är ej lyckan att få utvidga sina kunskaper! Många, och dessa äro väl de grundligaste bland oss, följa hufvudsakligast en gren af vetenskapen med särskildt intresse och söka att vidare utbilda sig inom densamma. Men många studera både det ena och det andra, om de också hafva ett älsklingsstudium, som särskildt fånglar dem. Därmed må det vara huru som helst, jag vill endast träda fram för mina läsarinor med en allvarlig maning och varna dem från att sluta upp att studera, då ungdomens och barndomens år gått, utan att fastmera med det bättre förstånd, som de mognare åren gifva, söka att djupare tränga in i poesiers sagoland, i vetenskapens trollträdgårdar, i historiens allvarliga salar, i botanikens blomsterprydda ängder.

Skulle det kanske finnas några bland mina läsarinor, för hvilka det ännu icke är för sent att söka sig ett älsklingsstudium eller att återvända till sin ungdoms käraste sysselsättning, så äro dessa rader kanske icke skrifna förgäfvets. Om man blott en gång öppnade en bok, som man i sin ungdom studerade och kanske förstod ganska litet, så skall man ofta med glad förvåning märka, huru mycket bättre man nu fattar allt och förstår njuta af dess skönhet. Huru annorlunda ter sig icke lifvet, om man söker sina nöjen, icke ute i den tomma världen, utan med tankar och studier i hemmet! Många af oss känna den store Goethe endast genom hörsagor, och andra känna knappt sitt eget lands historia, för att icke tala om Tysklands, Englands, Frankrikes, som är dem alldeles främmande. Dock känner ju hvar och en själf bäst luckorna i sin bildning, och om nu åter en gång lifvet förefaller oss platt, tråkigt och sorgligt — och för hvem äro sådana stunder främmande? — då böra vi bjuda som gäster till oss ett utvaldt sällskap af våra stora tänkare, konstnärer och skaldar, och vi skola icke vara de

första, lika litet som de sista, hvilka i ett sådant sällskap skola komma att glömma lifvets misère. Vi skola ösa ur den alltid friskt porlande källan af alla tiders andliga lif och skola icke endast glömma att känna oss olyckliga, utan verkligen också blifva lyckliga. Vårt förr så ytliga lif skall då blifva ett helt annat och få ett djup, som det aldrig skall sakna, emedan det står i förbindelse med vetenskapens visdomsbrunnar. Huru små skola icke då sorgerna här i lifvet synas oss!

L. B.

FÖR EN TIDIG FROSTNATT . . .

HÖSTEN ÄR HÄR, grå, vemodig, tung-sint . . . De första frostnätterna ha gått fram öfver sommarens fägring. För deras isiga fläkt har mången vek blomma redan låtit sitt lif.

GERDA JÖNSSON.

En vek blomma var ock det människobarn, som nyss härjades af en allt för tidig frostnatt! När vi här om morgonen öppnade vår tidning, föll vår blick på följande i all sin korthet så tragiskt innehållsrika rader:

»I tisdags morse påträffades i närheten af

Eriksölandet på Vaxholm liket af en ung flicka flytande i vattnet. Vid företagen undersökning igenkändes den döda vara fröken Gerda Jönsson, en 19-årig dotter till målaremästaren Jönsson i Laholm. Vid hennes på stranden kvarlämnade kläder låg ett visitkort, hvori hon uttrycker en önskan att bli begravd på Vaxholms kyrkogård.

Fröken J., som ansågs vara mycket begåfvad, lär, enligt hvad man bestämdt påstår, i förtviflan öfver att ej ha blifvit antagen till elev vid Akademien för de fria konsterna, sökt döden i böljorna.»

Den unga flickan, hvars namn vi nu i ett så sorgligt sammanhang mötte, var oss väl bekant. Hon ägde en mångsidig och rik konstnärlig begåfvning. Men redan i barnaår hade sorgen lagt sin tunga hand på henne. En svår sjukdom beröfvade henne hörselns gåfva; och med sitt redan då starkt inåtvända drömlif stod hon därigenom till en stor del isolerad från ytterverldens uppfriskande och hälsosamma inflytande. Det satte ett ödesdigert märke på henne för all framtid.

Emellertid växte hon så upp i det ringa västkusthemmet under studier, drömmar och dikt. Redan tidigt började hon nämligen med pennan kläda sitt rika känslolif i ord: små dikter, sagor, stämningar och äfventyr, alla vittnande om en ovanlig litterär begåfvning, formades smidigt ut under den unga drömmerskans hand. Flere af dessa ha publicerats i ungdomstidningen Kamraten och hade ock förvärfvat sin unga mästarinna utmärkelser af ett par litterära täflingspris. Men hon var äfven artist! Att rita och måla var kanske hennes allra högsta fröjd, och där röjdes en formsäkerhet och en mjukhet öfver liniernas spel, när hon tecknade en blomma, en fågel eller ett mänskligt anlete, som gaf rika löften för den framtid, när en gång mognad och utbildning skulle ha kommit till. Äfven af denna talang har den unga flickan gifvit vackra prof i »de ungas tidning». Till Kamraten var det äfven hon för ej fullt ett år sedan skref följande rader om sig själf:

»Jag är född i en halländsk småstad; icke mycket intressant, men mycket gammal. Sjutton år ha gått sedan den oktoberafton, då jag gjorde mitt in-

träde här i världen. Det snöade och blåste så förfärligt den aftonen, sade man mig se'n.

Då jag var 8 år, inträffade någonting, som satte en viss tungsint prägel på mig för hela långa lifvet. — Sen I, jag blef så sjuk i skarlakans- och hjärnfeber; och när jag så äntligen kunde vanka omkring som rekonvalescent, hade jag alldeles mistat hörseln. Sedan blef jag så ensam. Sen I, ingen kunde tala med mig, — skrifva, jo, — men det var ändock inte detsamma. Det var bara böckerna, som brydde sig om mig, tyckte jag. De pratade med mig, täljde långa sagor för mig, sjöngo för mig och brydde sig inte ett dugg om, att jag inte kunde höra. Människorna, de sade »stackars liten», och så blef jag så märkvärdigt rädd för dem. Då jag var 10 år, skickades jag till en döfstumskola. Där var man nog så vänlig mot mig, men jag var rädd för de andra döfstumma.

De förstodo mig inte, och jag förstod inte dem. När jag försökte tala om sagor för dem, stirrade de på mig och ansågo mig för ett underting. Så gick jag åter och var ensam och rädd. — Man är ju så dum, då man är liten.

Nå ja, så växte jag upp, skickades till de vanliga skolorna för icke döfstumma, gick och var ensam och drömde bland alla de glada kamraterna, ritade tomtar och älfvor och diktade berättelser. Rita och dikta och läsa, — det var det bästa jag visste. — Det är det bästa jag vet.

I en själfbiografi skall man kanske tala lite grand om hurudan man är — hvilka egenskaper man har — och hvad man tycker om. Alltså: glad är jag *inte* mycket, det är så svårt att vara glad, tycker jag. Somliga säga, att jag är en liten pessimist, en konstigt lillgammal drömmare, och jag vet inte hvad. Kanske att de ha rätt, ja, jag vet det inte riktigt, sen I.

Jag vet bara, att jag har så många tunga tankar — tankar som gå i ring och som jag inte kan bli fri ifrån. Det finns så mycken melankoli inom mig, antar jag. — Mina egenskaper? Ja se, kamrater, jag tycker inte det är mycket bevärdt med att sitta och räkna upp alla möjliga goda och ädla egenskaper, — egenskaper, som man kanske ändå *alls* inte har. En kan jag ju nämna. Det är en sådan intensiv medkänsla för *allt* som lider, för alla som lida, som äro olyckliga och sorgsna. Den känslan är alltid färdig att spela på hjärtesträngarne, den sätter mig i sådana brydsamma situationer ibland.

Hvad jag tycker om? Allra först och främst tycker jag om att rita och måla, det är det roligaste jag vet. Min allra högsta och bästa och varmaste önskan är att bli konstnär, är att ha en egen atelier, ett staffli och många taflor, och så få lof att rita och kludda så mycket som jag nå'n sin vill. För närvarande är jag elev vid Tekniska skolan i Stockholm, arbetar på att komma in vid Fria konsternas akademi — längtar bara efter det. Åh, hvad jag skulle bli glad, om jag komme in! Då — ja det är visst inte värdt att jag börjar räkna upp allt hvad härligt, som då skulle bli verklighet, för då slutar jag aldrig kanske — — —»

Ingenting kan väl bättre än dessa naivt rörande rader, dessa ett ensamt, men mot höga mål alltjämt trängande jungfruhjärtas bekännelser gifva ett begrepp om, hvad det måste hafva känt och lidit, nu när drömmarna brusto. Vållvilliga gynnare, som intresserade sig för den fattiga, unga flickans rika begåfvning, hade skaffat henne utvägar att komma upp till hufvudstaden och att där som elev på Tekniska skolan vidare utveckla sina konstnärliga anlag. Dock detta var endast ett trappsteg mot det mål, hon närmast efterträdde: en lärjungeplats vid själfva högskolan för bildande konst. Men vid de Fria konsternas akademi äro rummen få och de sökande talrika, så talrika! De kunna få gå länge, gå i år och vänta på en plats, våra unga konstnärssämnar. För Gerda Jönssons sjukligt känsliga sinne var dock afslaget motgång en börda allt för tung att bära. Den veka blommans stängel var en bland dem, som lättast bräckas af höstens andedräkt, och därför blef hennes öde ock att härjas af dess första, allt för tidiga frostnatt . . .

*

Som ett prof på den skördade ungas litterära begåfvning meddela vi här till sist en liten dikt, som hon skref redan för två år sedan. Hon var då knappast fyllda sjuttion år! Och ett än starkare, ett än vemodigare

intryck måste den originella lilla dikten göra, då man betänker, att hennes lekamliga öra aldrig själf fick förnimma de toner, om hvilka hon här diktat:

VID PIANOT.

O, — du min pianoläxa,
du älskvärda lilla häxa,
som alltid kommer igen.
Vet du, när jag nu, halft drömmande,
låter tonerna komma strömmande,
då är du min lilla vän! —
Tonerna sväfv på lätta vingar,
sväfv kring mig i vida ringar.
Fönstret står öppet och ut de sig svinga,
tona och klinga,
i morgonluft och i sommarsol
och vålluksångor af blå viol.
Mamma sitter och lyss och sticker,
ler och nickar
hvarje gång emot mig hon blickar.
En rosenknopp fager i fönstret står,
och solen lyser i mammas hår.

O toner, I underbara,
I strålande solskensklara,
som ut i solsken ock gå.
Tonande, klingande, sväfvande,
i gyllne solskenet sträfvande
upp emot himmel blå.
Klingen härligt i svenska sånger!
Folksånger sjunger jag många gånger.
Folksånger tälja om sång i skogarne,
om dans på logarne,
om ormbunksgrötter i höga bärg
och näckros-sjöar med azur-färg.
Om ljusa nätter med skönhet i,
— om ett trolleri,
med älfvor, tomtar och poesi.
Om kärleksdanser vid månljust vatten
i korta, drömmande sommarnatten.

Mamma-raring, du kära lilla!
Säg mig, spelar jag litet illa,
— eller spelar jag riktigt bra?
Ser mamma, nu du kritiker skall vara
och kritisera mig vådligt bara.
Käck kritik kan jag godt fördra!
Nu skall jag vara en stor musiker
och mor skall vara en stor kritiker.
Låt stickningen nu helt beskedligt hvilas.
Se, strålar sila
genom vinlöfsrankor och grön jasmin
med hvita blommor hit till oss in.
Kanske ock de vilja kritisera
och musicera
och dansa, leka och le med mera.
Nog le och skalkas de, solskensbarn,
där tumla de om i mammas garn.

Piano lilla, ljud fullt och glädt.
Ljud fullt af sång och af lek och skratt
— och af sol och vår!
Låt tonerna fladdrande komma flygande,
låt tonerna leende komma smygande,
— smygande in uti hjärtevrår!
Låt tonerna jublande komma lekande,
låt tonerna sedesamt komma smekande,
— smekande drömmar, dem ungmö får!

J. N—G.

EFTERSOMMAR. SKISS AF DAGMAR NORD.

FORTS. O. SLUT FRÅN FÖREG. N.R.

HVAD KAN tant Maria ha haft för erfarenheter i den vägen? Emellertid lät det ej uppmuntrande för mig!

Mia tog saken mera från den glada sidan, när hon fick reda därpå.

»Bevars, när katten är borta, gå råttorna och förlovva sig! Jaså, du skall bli fru jägmästarinna! Jag rullar mig i stoftet, har den äran, har den äran!»

Hon gaf mig en hjärtlig kyss, men så frågade hon skälmskt, nyfiskt:

»Men hör du, när började du bli kär i honom, berättas?»

Jag vet ej, hvad jag svarade, men jag blef mörkröd i ansiktet, och en känsla af blygsel smög sig tung öfver mig.

^{19/7.} I går kom Hans. Jag bad farbror taga emot honom och flydde upp på mitt rum. Det dröjde ej länge, förrän han knackade på dörren.

»Jag hörde af din fosterfar,» sade han sakta, »att jag har rättighet att kalla dig min fästmö, men jag vill också höra det af dig själf. Du vill då bli min hustru och en moder för lilla Annie?»

»Ja,» hviskade jag.

»Tack, Ellen, och måtte du aldrig ångra ditt beslut! Vi skola bli ett par trofasta vänner, skall du få se!»

Icke ett ord kom öfver mina läppar. Han frågade ju icke efter min kärlek, och hvarför skulle jag då bekänna, att jag ej älskade honom, att jag svarade ja blott för att få ett eget hem? Och så gingo vi ned till de andra och mottogo deras högtidliga lyckönskningar, — ett jublande, lyckligt nyförlovadt par! O, den som kunde gråta, men allt är som en underlig, tryckande dröm! Hvad har jag gjort? Hur skall slutet blifva?

^{4/8.} Hans vill, att vi skola gifta oss så fort som möjligt. Hans hem står i ordning, vi ha ingenting att vänta på, och bröllopet är redan utsatt till den 24 september. Och så godt är det att göra pinan kort, ty blir man väl gift, slappas betydligt människors intresse för en. Nu är det odrägligt! »Du älskar väl honom gränslöst?» frågade mig Anna Holm härom dagen, då vi voro i prästgården, och prostinnan sade: »Hvad du ser lugn ut, Ellen lilla, men det är bra, ty då äro känslorna djupast!»

^{20/9.} Sista lysningsdagen! Hans har nyss rest, har tagit afsked af mig sista gången som fästman! Nu kommer han ej igen förrän om torsdag, vår bröllopsdag! Så har det verkligen gått därhän! Och ju längre tiden skridit framåt, dess lugnare, mera förtröstansfullt har mitt sinne blifvit. Det kommer en sådan känsla af trygghet öfver mig i Hans' närhet, jag känner, att jag fått ett stöd, en »trofast vän». Liten Annie har jag ej sett ännu. Hon har hela sommaren varit nere i Skåne hos en faster, som nu tager henne med upp till bröllopet. Ack, du lilla moderlösa, måtte jag kunna älska dig så högt som jag vill och blifva någon ersättning för hvad du förlorat! Du är så liten än, Annie, så du kan ej möta mig med hat eller fördom, utan kanske jag så småningom skall lyckas vinna ditt hjärta?

^{22/10.} Du har fått hvila i veckor, min bok, men jag har ej tid som förr att skriva, jag har en plats att fylla, jag känner, att jag lefver med i lifvet! Att aldeles förgäta dig vore ändå otacksamt, du var min enda tröst under så många mörka dagar, och därför fick du följa med till mitt nya hem — mitt eget hem! Den dagen jag kom hit, min bröllopsdag, den står för mig som en oredig dröm, men där är också minnen, som bränt sig fast för lifvet. Tant Maria var lika ointresserad af mig som vanligt och talade bara om, hur uttröttad hon var af alla bestyr. Men Mia, min enda tärna, var min kammarjungfru och gjorde hvad hon kunde, »för att jag skulle se bra ut». »Ta nu bara på dig en glad min,» sade hon uppmuntrande, »så kan ingen människas tro, att du är tjugusju år!» Farbror var blek och upprörd, när han kom för att hämta mig till vigseln, tryckte mig häftigt intill sig och hviskade: »mitt kära barn!» Jag vet ej, huru jag kom ned för trappan eller in i rummet, jag såg ingenting annat än Hans, som väntade mig vid brudpallen, och med en känsla af innerlig tacksamhet

gick jag fram till honom. Efter middagen, då jag stod och talade med några af gästerna, kom Hans och hviskade till mig: »Farbror vill tala med oss i sitt rum.» Jag följde honom, och när vi kommo in i rummet, stod farbror där ensam, stödd mot sin skrifstol, och jag kände knappast igen honom, så gammal och tård såg han ut. Hvad hade hänt? »Sätt er,» sade farbror kort, och vi satte oss i soffan, och jag smög mig skrämtd tätt intill Hans. Farbror stod tyst en stund och stirrade ut genom fönstret; slutligen började han tala helt sakta utan att se på oss:

»Allt sedan Ellen blef fullvuxen, har jag förstätt, att jag borde tala med henne om — om en sak, men, jag har ej kunnat det. I dag har jag dock känt, att det var min plikt mot henne och äfven mot dig, Hans, som utan tvekan, utan en fråga, tagit till din hustru — barnhusbarnet.» Han drog djupt efter andan och stödde sig tyngre mot stolen. Så började han på nytt: »Det var för många år sedan, som — som en ung student i Upsala förälskade sig i en flicka där, dotter till en handverkare och god och älsklig som få. Men hennes kärlek gjorde henne svag, och när sedan följderna började visa sig, då drefs den olyckliga bort från föräldrahemmet. Han, som var den skyldige, var för fattig för att kunna gifta sig med henne, men han gjorde hvad han kunde, och när sedan den unga kvinnan dog vid barnets födelse, löste han in det på barnhuset.»

Jag kände, huru jag började darra, och Hans lade sin arm skyddande omkring mig.

»Några år efteråt,» fortsatte den gamle, »gifte han sig, gjorde ett godt parti, som det kallades, d. v. s. ett rikt gifte. Så kom han en gång att yppa för sin hustru historien om sin ungdomskärlek. Först blef hon så förtviflad, att han fruktade för hennes förstånd i flere dagar, men sedan fördrade hon, att barnet skulle komma i deras hus. I början tog hon sig litet an den lilla, men sedan hon fått ett eget barn, började hon hata den lilla oskyldiga varelsen, utan att dock kunna förmå sig att skicka bort henne igen. Nå, den lilla flickan växte upp, och hur hennes lif varit under dessa förhållanden, det — han vände sig plötsligt mot oss — »det vet du bäst Ellen! Mitt namn har jag gifvit dig, men huld och skydd har du knappast fått!»

Hans röst blef hes, och han satte sig ned i stolen och dolde ansiktet i händerna. Jag stödde mig mot Hans och sökte reda mina förvirrade tankar; det var så oväntadt, hvad jag hört, att jag hade svårt att fatta det. Men ett förstod jag! Det var icke blott jag, som varit olycklig under alla dessa år, utan hvilken stundlig pina hade ej min närvaro varit för dem, mannen och hustrun!

»Ellen,» sade den gamle sakta, »har du ett förlåtande ord att säga mig, innan vi skiljas?»

Jag gick fram till honom och sjönk gråtande i hans utbredda famn.

När tiden var inne, att vi skulle resa, och jag ämnade kläda om mig, sade Hans: »Kläda om dig, hvad skall det tjäna till! Du skall väl komma som brud till ditt nya hem. Vi ha ju täckvagn, och jag skall nog svepa om dig!»

Hvad de tre milen gingo fort att åka den kvällen! Mildt var det och ett strålande månsken. Och när vi kommo hit och hade hälsat på tjänarne, förde Hans mig upp på Annies rum. Så fick jag då se min lilla dotter! Hon låg och sof, när vi kommo in, så skär och hvit, med det ljusa håret lätt krusigt. Jag böjde mig ned för att kunna se bättre, men då vaknade hon, satte sig upp i sängen och stirrade på mig med stora blå ögon.

FRÅN SAGOSPELET PÅ SKANSEN. TECKNING FÖR IDUN AF TYCHO ÖDBERG.

1. MUNKARNES OCH NUNNORNAS TÅG. 3. JUNGFRUROFVET. 2. DEN BORTRÖFVADE JUNGFRUN ÅTERFÖRES AF TOMTARNE. 4. DE BÅDA ÄLSKANDE »FÅ HVARANDRA» I SLUTSCENEN.

»Pappa,» hviskade hon ifrigt, »säg mig, är det en ängel?»

Och de små händerna grepo försiktigt tag i slöjan som för att hålla mig kvar. Då tog jag den lilla i mina armar, kysste henne gång på gång och svarade sakta:

»Nej, älskade liten, det är bara din nya mamma.»

Då lades ett par små runda armar om min hals, och barnaläpparne trycktes mot mina. Så föll ögonlocken ihop, jag lade henne sakta ned, och innan täcket var omstoppadt, hade hon somnat.

När jag reste mig upp, tog Hans mig i sina armar.

»Min kära, kära lilla hustru!» hviskade han, och för första gången möttes våra läppar i en lång, innerlig kyss.

I SAGOLANDET PÅ SKANSEN.

UNDER SEPTEMBERS stjärnegnistrande kvällshimmel rör sig längs de slingrande stigarna på Skansens höjder en mörk flod af människor, medan tjärtunnorna räcka fram sina röda eldtungor ur björkarnas löfverk och den elektriska strålkastaren på blekingstugans torftak lägger bländhvita ljusband öfver gräsmattorna.

Den lilla fågelvärlden i svandammen väcks ur sin slummer: ankorna snattra, gässen skria, svanorna flaxa med vingarne och glida som små hvita sagoskepp bort mellan holmarne; men i skogsbrynet står älgen stilla bakom sin inhägnad och drömmer om de vida myrarna och de djupa skogarne, hvilkas dotva sus han aldrig mer skall få höra...

Emellertid ha folkskarorna tagit plats på

bänkar och stolrader framför den stora plan, där majstången är rest. Förväntan och spänning stå att läsa i allas anleten. Bredablicks tinnar lysa ofvan träden, och djupt inne i skogsstigarnes dunkel bida ett svunnet sekels människor på signal för att visa sig.

Då ljuder klockringning. Det är liksom regissörens: plats! på scenen. Ridån har gått upp, ty den nyss i halfdunkel insvepta terrängen öfversvämmas af det elektriska ljuset och visar åskådarna en bit landskap vid sjön Rossvälens stränder i Västmanlands bergslag på 1400-talet.

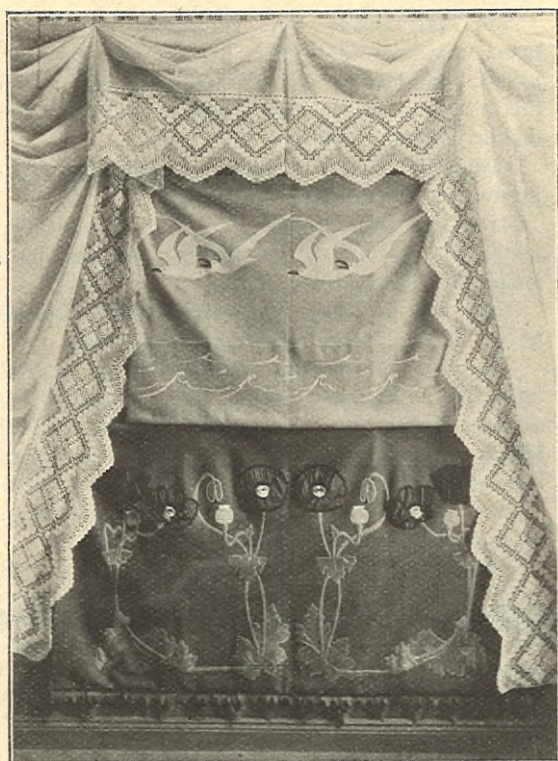
Till vänster ligger en backstuga, där den fattiga Sara-Lisa och hennes dotter Maja bo, till höger skymtar gafveln af en stor bondgård, som äges af den förmögne Jan Persson och hans hustru.

FRÅN SLÖJDUTSTÄLLNINGEN I KARLSKRONA.

När klockorna tystnat, närmar sig en procession af munkar, nunnor och korgossar. Den kommer från den närliggande dalen, där skörden välsignats, och går nu till kyrkan för att hålla mässa. Maja träder ut ur backstugan, gör korstecknet och faller bedjande på knä. Efter att ha slutat sin bön, går flickan till sin älsklingsplats nere på ängen för att plocka nio slags örter, dem hon skall sofva på och såmedels i drömmen kunna erfa, om hennes käraste, Per i Åboda, hvilken är Jan Perssons son och som älskar henne trots hans rika föräldrars motvilja för förbindelsen, är henne trofast.

Klockorna börja ånyo ringa. Folkskaror, ri-

BRODERAD VÄGGBONAD EFTER RITNING AF HR M. BJÖRKMAN, LUND, UTFÖRD AF FRÖKEN VALBORG EVERLÖF, LUND.

dande och gående, strömma till kyrkan. Äfven Sara-Lisa och hennes dotter begifva sig dit.

En riddare med följe kommer framsprängande för att jaga. Då han hunnit till backstugan, spejar han till höger och vänster för att upptäcka Maja, hvilken han svurit att vinna. Då han icke träffar henne, fortsättes jaktfärden.

Nu återvända de kyrkobesökande. De älskande träffas, och Maja smyckar sin käraste med blommor och grönt.

Då höras trumpetstötter från de återvändande jägarne, hvilka inom några ögonblick storma fram. Maja bortröfvas af riddaren i sin älskades åsyn. När modern blifvit underrättad om hvad som händt, faller hon i vanmakt.

Under älfvornas sång framträder skogsfrun och meddelar de bestörta, att hon vill hjälpa dem; därefter försvinner hon.

Per ser ömsom förhoppningsfull, ömsom förtvifad ut. Gumman söker trösta honom. Per skyndar emellertid modlös bort och försvinner i skogen.

Per Andersmora får höra berättelsen om riddarens rof, skogsfruns framträdande, hennes löfte att återskaffa den bortförda samt att sonen i förtviflan lämnat henne. Moderskärleken besegrar till sist hennes motvilja mot den fattiga änkan och hennes dotter, och hon ger sitt bifall till de ungas förening, blott sonen så snart som möjligt återkommer.

Nu nalkas skördefolket sjungande. I spetsen går Pers fader, Jan Persson i Åboda. Då han nu underrättas om hvad som timat, förebrår han på det häftigaste sin hustru för hennes omedgörlighet. Samtidigt låter han för-

stå, att han icke tror vare sig på skogsfruns tillvaro eller på hennes makt. I samma ögonblick visar sig emellertid skogsfrun ånyo, och Jan Persson faller till föga.

Sedan skördefolket aflägsnat sig, går mor Sara-Lisa upp på kullen, som insvepes i strålgans. Älfvorna framträda ur skogsbrynet och tråda en ringdans kring kullen; strax därefter följa tomtar, som på ett hyende bära den bortröfvade flickan. Hon ligger i dvala, men väckes till lif, då skogsfrun insveper henne i en bländande ljusflod. I skogen sjunga älfvorna. Modern sluter, utom sig af glädje, dottern till sitt bröst. Per återvänder, de båda älskande falla i hvarandras armar, och det hela mynnar ut i fröjd och gamman, under det älfvor och tomtar dansa en munter ringdans, hvarefter som avslutning den kyrkliga processionen återvänder till kapellet under afsjungande af vesperhymnen.

Den poetiska och stämmingsfulla sagan om trofast kärlek, som efter bittra strider vinner sitt mål, tack vare goda makters mellankomst, är förbi, dess gestalter dölja sig i skogen, och i samma ögonblick det elektriska ljuset slocknar, är 1400-talets brokiga värld försvunnen som genom ett trollslag.

Och allt folket myllrar ut genom sagolandets portar, ned mot en annan sagovärld af palats, gaslyktor och spårvagnar, och där en liknande saga som den, de nyss bevittnat, städe utspelas i oändligt skiftande former, ehuru ej alltid med samma lyckliga utgång, ty där finnas inga goda makter i form af älfvor och tomtar. I den stora sagostaden har man för längesedan upphört att tro på sådana.

GOBELINVÄFNAD EFTER RITNING AF FRÖKEN MÄRTA FJÄTTERSTRÖM, STOCKHOLM, UTFÖRD PÅ KULTURHIST. FÖRENINGENS KONSTSLÖJDANSTALT I LUND AF FRÖKEN ALMA ANDREÅSSON.

EN SEGER FÖR KVINNOARBETET I KARLSKRONA.

FRÅN nämnda stad skrives till Idun: En tilldragelse, som härnere i Karlskrona på sista tiden väckt lifligt intresse, är den nu pågående konstslöjdställningen härstädes, anordnad af Kulturhistoriska föreningen för södra Sverige.

Utställningen öppnades den 5 september och omfattar en rikhaltig samling af trä- och metallarbeten, glas och keramik, väfnader och broderier m. m. Utställarne uppgå till omkring 200, af hvilka mer än hälften representera den textila konsten — Kulturhist. föreningens speciella skötebarn.

Att textilkonsten inom de provinser, Småland, Skåne, Blekinge och Halland, hvarifrån arbeten mottagits, är högt uppdrifven, få vi här ännu ett bevis på. Konstrika, färgglada väfnader och broderier af många olika tekniker i gamla eller moderna mönster täfla om vår uppmärksamhet. Af gobelin-

väfnader finnes en stor och intressant kollektion. En af de förnämsta bland dessa, hvilken föreställer Jungfru Marie bebådelse, afbildas i detta nummer. Denna, såväl som den äfven återgifna väggborden med mäsaren, står särdeles fint i färgen.

För textilkonstens uppsving härnere ha vi delvis den Kulturhistoriska föreningen att tacka. Denna förening är äfven af icke ringa betydelse för en stor del människor, som den gifver tillfälle till arbete efter goda mönster och till omsättning för sina verk. Många äro de bondkvinnor, som haft den Kulturhistoriska föreningen och sin skicklighet att sköta väfstolen att tacka för sin familjs välstånd, ja, förmögenhet. Mätte den fortfara att verka till vår konstslöjds och vårt folks fromma och snart genom nya utställningar åter visa ett prof på sin gagnrika verksamhet.

Tjo.

»FRITT UR HJÄRTAT!» ÄNNU NÅGRA ORD OM »ETT SOMMARHEM».

VID LÄSNINGEN af Iduns spalter har det alltid förekommit mig, som ville denna tidning vara ett slags »Fritt ur hjärtat» för Sveriges kvinnor, åtminstone för den del af dem, som vid sidan af sina privata intressen ha plats äfven för de allmänna. Samma intryck gaf mig »Stranger's» uppsats, »Ett sommarhem», hvilken på ett så öppenhjärtigt sätt skildrar K. F. U. K:s sommarlif i skärgården. Den ingaf mig dessutom den kanske djärfva önskan att inför samma allmänhet, som läst Stranger's rader, tala ut om de företeelser, som däri delvis klandrande påpekas. Då K. F. U. K. i sina olika verksamhetsgrenar utgör en viktig faktor i hundratals svenska kvinnors lif, är det ju af ganska stor betydelse, att just Iduns läsekrets får en så riktig föreställning därom som möjligt.

Den sympatiska skildringen af sommarhemmets yttre sidor lämnar min intet att tillägga. Men viktigare än yttre anordningar är dock den anda, som behärskar hemmet och dem, som där söka hvilat. Att denna anda är kristlig väntar sig hvar och en, Stranger har funnit dess kristlighet i någon mån sjuklig. »Man sjunger endast andliga sånger, man leker inte, läser inte profan poesi — unga ögon skåda drömmande öfver synd och flärd in i högre rymder.» Denna »öfverjordiskhet» finner Stranger onaturlig, och då hon så oförtäckt säger oss det, uttalar hon en mening, som delas af många äfven bland föreningens vänner. Ej ens föreningen själf förnekar, att dess verksamhet är ensidig. Men denna ensidighet ligger ej i föreningens principer, utan har framkallats af förhållandenas makt. K. F. U. K. gör ingen hemlighet af sin religiösa tendens. Den vill verka för personlig tro hos de unga. För detta sitt arbete finner den bästa jordmånen bland de mindre bemedlade unga kvinnorna. För dem vill den vara ett hem. Vänner vill den bjuda åt de ensamma, skydd åt de frestade och åt de bättre lottade ett tillfälle att inom ett organiseradt arbete tjäna sina medmänniskor. Äfven de ungas intellektuella lif vill föreningen väcka och stärka; men föreningen har funnit, att, särskildt då det gäller de mindre bildade, bibeln och den andliga litteraturen äfven därvidlag äro de bästa hjälpmedlen. På det religiösa området finner den mindre bildade lättast tillfredsställelse för sina intellektuella och estetiska behof. Denna iakttagelse förklarar i någon mån K. F. U. K:s exklusivt-religiösa verksamhet i allmänhet.

»Men i ett sommarhem», säger någon, »där borde väl vara plats för tillfredsställelse äfven af andra behof. Där vilja vi se ungdomen riktigt ung, fri och glad åt lifvet.» Alldeles riktigt. Men om det ej blir fallet, så kan felet, såsom redan är sagdt, ligga mera hos tillfälliga omständigheter än hos föreningens principer. Äfven om de ledande vilja bringa medlemmarna en sund uppfattning af ungdomslifvet, ja, af hela det brokiga människolifvet, så är det ingen lätt sak att skapa icke blott en kristlig ungdom, utan därtill en ungdom, som för-

stått och fullt tillägnat sig det stora och vanskliga ordet: »Allt är det edert.»

Låt oss söka att sätta oss in i en ung flickas ställning, en af gästerna på ett sommarhem. Vintern är lång och tar alla krafter i anspråk. Hvarje vecka bjuder arbetsdagarna af 8 till 10 eller 12 timmars arbete. Den unga flickan har kanske sökt tillfredsställelse för sina så naturliga behof af glädje i mer eller mindre farliga tidsfördrif. Hon har emellertid förts till K. F. U. K:s möten. Där ser hon jämnåriga, som söka tillfredsställelse för alldeles samma behof i helt andra ting. Bibelläsning — bön — en fader i himmelen, som tänker på sina barn — ting, som hon glömt, om hon någonsin känt dem, verka åter med sin egen kraft på hennes hjärta. Trött af missräkningar, af inre oro, af fruktlösa försök att följa samvetsrösten beslutar hon träda in på trons nya väg, så underlig att börja med, så ojämförligt bättre än alla andra, då hon pröfvat den. En ny värld öppnar sig för henne; där blir hon hemmastadd, där var lyckan att finna. Är det underligt, om hon dröjer där, om hon är lite rädd, lite främmande för det gamla, om ej det nya innehåller genast kan fylla de gamla formerna?

Under långa vintermånader gläder hon sig åt hoppet, att när blott sommaren kommer få lefva i en omgifning, som förstärker hennes nyvunna erfarenheter, hon längtar medvetet eller omedvetet efter sympatiens hjälp och lycka. Fjorton hela dagar! — en härlighet för den, som knappt vågade tro, att kassan skulle tillåta några ferier, men en otillräcklig hvilotid för en uttröttad. Huru skola de korta dagarna ge mest behållning, bäst stärka för den långa vintern på kontoret, bakom disken, vid symaskinen? Om en ung kvinna väljer att, under det hon kroppsligen hvilat sig, samla in så mycken kraft och värme som möjligt — för sin ande, hvad underligt ligger det väl däri? Böra vi ej unna en sådan själ att gå helt upp i det, som blifvit henne kärare än allt annat, och fördraga hennes exklusivitet? Eller när var ej ungdomen exklusiv? När utmärkte den sig väl för harmonisk allsidighet? Låt unga blickar dröja i himmelska rymder — lifvet här nere skall nog veta att återbörda hvad det tillkommer! Skola vi ej tro, att den, som under tider af samling och koncentration — och hur väl behöfva ej vår tids människor sådana? — kommit himmelen närmast, också skall älska jorden varmast och renast; att den blick, som sugit in mest ljus ofvanifrån, skall se klarast in i jordens ting? Vi hoppas det. Ty kristendomen är ej ett svärmiskt känslotillstånd — det vet K. F. U. K. mer än väl — utan kristendomen är kraft att lefva och lefva just lifvet på jorden sådant vår himmelske fader gifvit oss det, fullt af arbete och konflikter, men också fullt af de mänskliga förbindelsernas, naturens, vetandets och konstens rikedomar. Allt detta, som utgör det »humana» lifvets skönhet och som Stranger med sådan värma anbefaller, ringaktas ej utan skada vare sig af någon förening eller af någon enskild. Exklusiviteten måste vika, blicken vidgas. Ty hvad värde har väl en kristendom, som ställer sig främmande för det mänskliga i dess renare och bättre former? Den passar i klostercellen, men ej i det Guds rike, som skall verka likt surdeg eller ge svalka likt det lummiga trädet. Öfvertygade om, att kristendomen är det varma moderssködet, där all skönhetslängtan, allt kunskapsbegär och all lefnadslust födes och näres, tro vi, att den svenska ungdom, som söker hjälp och stöd inom K. F. U. K., där också skall finna förståelse och utrymme för allt, som är sant mänskligt. Det är icke till svärmiska unga kvinnor, som K. F. U. K. vill fostra sina medlemmar, äfven om den vet, att ungdomstiden måste ha sin exklusivitet; utan till goda, starka, vidhjärtade kvinnor, som i djup, personlig tro på Gud tjäna hemmet och fosterlandet.

MEDLEM AF K. F. U. K.

TILL VÅR ÄRADE LÄSEKRETS rikta vi en vördsam uppmaning att ihågkomma Idun med insändande af fotografier och teckningar, som kunna vara af intresse för vår illustrationsafdelning. Alla hafda kostnader ersätta vi naturligtvis tacksamast.

SKILDA VÄGAR. FÖR IDUN AF ISA.

»I MORGON RESER JAG, Ingrid, och Gud vet, när jag härnäst återser Sverige. Men innan jag reser, måste vi två vara på det klara med hvarandra. Du vet sedan länge, att jag älskar dig, Ingrid, och därför bör det ej vara dig svårt att nu genast gifva mig ditt svar. Ingrid, vill du blifva min hustru?»

Sten Holmer reste sig från sin plats och såg ifrigt frågande på kusinen, som, med det blonda hufvudet lutadt mot handen, tankfull satt framför honom.

»Ditt svar, Ingrid?»

Hon såg hastigt upp, höjde handen med den tjocka, släta guldringen emot honom.

»Detta, Sten!»

»Menar du, att denna» — han lutade sig fram öfver det gröna trädgårdsbordet och grep häftigt om det hvita fingret med förlofningsringen — »menar du, att denna ring skulle utgöra något hinder för vårt giftermål? Det är väl icke möjligt!»

Hon gjorde sin hand lös. »Jag menar,» sade hon allvarligt, men dock utan att möta hans blick, »att min ring borde påminna dig om, att du icke nu har rätt att tala till mig om denna sak.»

»Således,» han log halft hånfullt, »således skulle den där ringen omöjliggöra hvarje utskikt för mig att få ditt svar i en sak, som du vet för mig betyder allt?»

Han ryckte till sig hennes hand, slet af förlofningsringen och stack den i fickan.

»Så där ja, nu skall han ej vidare vara i vägen! Du är fri nu, Ingrid, och som sådan kan du utan betänkligheter tala uppriktigt med mig i detta ämne, som du förr tvingat mig att alldeles undvika.»

Hon reste sig hastigt. »Sten,» sade hon upprörd, »jag har gjort allt, för att din fråga icke skulle blifva framställd, och nu är den likväl uttalad. Hvarför vill du tvinga mig att gifva ett svar, som du nog för länge sedan anat? Sten, jag kan aldrig blifva din hustru.»

»Hvarför, Ingrid,» han behärskade sig mödosamt, »hvarför? Älskar du mig då ej?»

Hon rodnade häftigt och vände sig bort från hans på en gång ängsliga och vissa blick. Slutligen såg hon upp på honom med fasta, strålände ögon.

»Jo, jag älskar dig,» sade hon, »Gud vet, huru mycket. Jag tror, att du var nära att blifva det högsta och käraste för mig. Men du blef det dock icke, plikten blef det, och därför måste vi skiljas åt.»

»Ingrid!» Det ljud som ett ångestrop, bedjande och afvärjande.

»Jag ber dig innerligt, Sten, låt oss icke mera tala härom. Ty mitt svar kommer ändå aldrig att lyda annorlunda.»

Hon vek samman sitt broderi och ville gå ut ur bersån, men han höll henne kvar.

»Ingrid, du har ingen rättighet att så här kallt och likgiltigt afvisa mig, afvisa mig i samma stund du erkänt, att det är mig du älskar, mig och ej honom, vid hvilken ringen binder dig. Ingrid, hvad är det, som binder dig?»

Hon lutade hufvudet bakåt mot den stora, blommande hägen. »Min fästman!»

Näm ej det ordet, Ingrid, om du ej vill

Bal-Siden

65 öre till kr. 16:45 pr meter

från mina egna fabiker

äfvensom svart, hvitt och kulört Henneberg-Siden från 65 öre till kr. 16:45 pr meter — slät, randig, rutig, fasonerad, damast m. m. (cirka 240 olika kvaliteter och 2,000 olika färger, mönster m. m.).

Siden-Damast	fr. 90 öre—16,45	Bal-Siden	fr. 65 öre—16,45
Siden-Bastklädn. pr robe	kr. 12,30—58,80	Siden-Grenadines	90 öre—8,65
Siden-Foularder, tryckta	85 öre—3,85	Siden-Bengalines	kr. 1,75—8,35

pr mtr. Siden-Armûres, Monopols, Cristalliques, Moire antique, Duchesse, Princesse, Moscovite, Marcellines, sidetäcken och fansiden m. m. porto- och tullfritt till hemmet. Profver och katalog omgående. — Dubbelt porto till Schweiz.

G. Hennebergs Siden-Fabrik, Zürich.
(K. & K. Hofleverantör.)

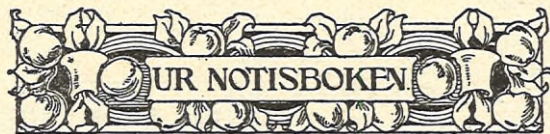
göra mig tokig. Emedan du för två år sedan i adertonåringens oförstånd gick och förlovade dig med en man, som du alls icke var kär i, och som nu till på köpet är både kropps- och själssjuk, för det skulle vi nu afstå från hvarandra!»

Hon såg på honom med en vemodig, mild blick. »Just därför,» sade hon vekt och innerligt. »Just därför, att han, som du sade, är sjuk till kropp och själ är det, som jag inte kan, inte vill öfvergifva honom, ty därmed skulle jag bereda hans undergång.»

»Och för det du vill skona en, gör du två olyckliga för lifvet?»

Hon teg länge. »Jag skall säga dig något, Sten» sade hon slutligen, »och det är, att du icke kommer att blifva olycklig för min skull. Ty du skall snart glömma mig, Sten, jag vet, att du snart skall glömma mig.»

(Forts.)

EN HÖSTFÄRD PÅ DROTT företager för närvarande kronprinsessan Victoria i sällskap med sina söner och deras lärare, lektor Lindman. Här om dagen besöktes Visby, hvars minnesrika ruiner under flere timmar genomvandrades af de furstliga gästerna. Därifrån styrde Drott färden söderut.

ETT GULDBRÖLLOP MED DANSSKOLAN. 81 år fyllde den 13 dennes änkefru *Maria v. Mentzer*. Hon har allt sedan 1850 innehaft M. v. Mentzers

dansinstitut i hufvudstaden, som nu är beläget Sibillegatan 3 B. Oaktadt sin höga ålder har fru v. Mentzer alla sina själsförmögenheter i behåll och kan nu fira sitt guldbrolopp med sin dansskola, där hon ständigt är närvarande och i lärarens och lärarinnors närvaro öfvervakar lektionerna.

KUNGL. TEATERN har under de gångna veckorna arbetat med en rikhaltig repertoar, detta naturligtvis med berömvärd omtanke för de många resande från landsorten, som vid denna tid gästa hufvudstaden. Föreställningarna hafva ock varit talrikt besökta, vare sig man gifvit »Den flygande holländaren», »Valdemarsskatten», »Carmen», »Figaros bröllop», »Don Juan» eller något annat. Den sistnämnda af dessa operor gafs i onsdags under förste hofkapellmästaren Nordqvists anförande. Hufvudpartien utfördes som förut af hr *Forsell* (don Juan) och fru *Östberg* (donna Elvira), båda vid förtäflig disposition. Ett nytt intresse knöt sig till denna föreställning, i det att don Octavios parti för första gången utfördes af en ung debutant, hr *Malm*, som visade sig äga en ganska väljudande och kraftig tenorstämma, hvilken, när den blir ytterligare skolad och utbildad, säkerligen torde kunna tillföra operan en välbehöfvid förstärkning i tenorfacket. Hr M. utförde sitt parti ganska värdadt och med godt textuttal, särskildt arian i slutet af andra aktens andra tablå, hvilken annars vanligen brukar uteslutas; han erhöi ock här en kraftig applåd. Någon liten benägenhet för detonation kan måhända tillskrifvas en viss debutantträdsia. Önsk-

HYLIN & C^{os}

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med **GULDMEALJ**

Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan - Vesterlånggatan 16
A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

ligt vore, att hr M. snart finge försöka sig i något annat parti.

— En glädjande nyhet torde vara, att Wagners »Mästersångarne» nu repeteras för att under innevarande speltermin komma till uppförande.

SVENSKA TEATERN återupptog i tisdags f. v. Pineros från Vasateatern bekanta skådespel »Tanqueray's andra hustru», där hufvudrollerna fortfarande med god framgång utföras af fru *Håkanson* och hr *Svennberg*. Äfven här uppträdde en debutant, nämligen en dotter till fru Håkanson, fröken *Lisa Håkanson*. Med ett behagligt utseende och uppträdande visade hon en rätt anmärkningsvärd säkerhet i sitt sätt att röra sig och tala. Huruvida de rätt goda löften denna första uppträdande innebar komma att leda till något mera framstående konstnärsskap får framtiden utvisa. Mycket och allvarligt arbete kräfvades nog härför.

K. ANDERSON
1 Jakobstorg
STOCKHOLM

Tandläkare TOM von HALL.
— 15 Stureplan 15. —
Hvard. 10—2, 5—6. Helgd. 10—12.
Allm. Telefon 58 48.

Inf. gen. Red. af Läkareförteckningen.
Dr MAGNUS PONTIN.
Smålandsgatan 20.
Kl. half 11 o. half 3. A. t. 152 90. Riks 41 33.
Företrädesvis: Mag-, Tarm- och Kvinno-
sjukdomar. (G. 88446)

Observera.
En obemedlad moder frågar, om någon barnlös familj skulle som eget barn vilja taga hennes lille 10 mån. gam. son. Svar motets tacksamt till M. Flanck, adr. Hallengren, *Karlshamn*. (583)

MÅLNING OCH RITNING.
I prästgård på landet meddelas undervisning i målning och ritning af en f. d. elev vid Akademien för de fria konsterna. Närmare upplysningar lämnar Fru Hilda Brodén, f. Tengelin, adr. Medåker, Jäders bruk. (582)

I nio fall af tio ber härets affallande på parasitära hudsjukdomar (seborrhé, mjäll o. d.) Enligt läkareintyg är »F. Pauli's Azymolstimulus» obetingadt det verkammaste, bästa härvaften. Säljes af apotek, parfym- och specieraffärer m. m. (S. T. A. 63786)

Pianolektioner
gifvas efter Hr Richard Anderssons metod. 1 kr. för timme. Närmare underrättelse Musikdirektör Levy, Banérg. 7, n. b. (G. 83127)

Örebro Kex

Bäst! * Billigast!
Säljes hos herrar Specerl., Dellkatess- och Kaffehandlande.

När det blir kyligt

smakar en god kopp kaffe bättre än eljest, synnerligast om Edert kaffe är blandadt med **Stockholms Kaffe-Aktiebolags** berömda **Intubikaffe**, som af de mest framstående professorer och läkare erkännes att som tillsats göra kaffet hälsosamt, billigt, drygt och välsmakande, och skyddar man sig äfven därigenom mot kaffe-förgiftning, som uppstår vid bruk af kaffe enbart. Detta **Intubikaffe** säljes i hvarje välordnad speceri- och diversehandel i paketer à 25 och à 10 öre, men bör man akta sig för alla värdelösa efterapningar, som gå under namn af äkta, prima eller andra benämningar, hvarför man bör efterse att i hvarje paket är tryckt firmans namn, **Stockholms Kaffe-Aktiebolag**, samt dess fabriksmärke med ordet »Patent», ty endast dessa äro verkligt äkta och garanterade att innehålla den hälsosammaste och bästa kaffetillsättning.

Nestlé's Barnmjöl.
Bästa näringsmedel för barn.
30-årig framgång.
Säljes på alla apotek. Partiförsäljning Instruktionsapoteket Nordstjernan. Prof gratis från **HECTOR & C:o**, Skeppsbron 18, Stockholm.

Lektyr!

Ett antal äldre årgångar realiseras till betydligt nedsatta priser och erbjuda för dem, som förut ej äga desamma, en billig, omväxlande och lärorik lektyr. Mot insändande af nedannämnda belopp till Expeditionen af **Idun**, Stockholm, erhålles inom Sverige **portofritt**:

Idun 1898 (nr 1 felas)	2: 25
Idun 1894 (komplett)	2: 25
Idun 1895 (julnumret oberäknadt)	2: 50
Idun 1896 (d:o d:o)	2: 50
Idun 1897 (d:o d:o)	3: —
Idun 1898 (med juln.)	3: 50
Iduns julnummer 1894	0: 20
Iduns julnummer 1898	0: 55
Barngarderoben 1898 (12 nr)	1: —
Kamraten 1894 (nr 19 felas)	1: 50
Kamraten 1895 (nr 7 felas)	1: 50
Kamraten 1897 (nr 18 felas)	2: —
Kamraten 1898	2: —
Turisten (19 nr)	1: —

Exp. af **Idun**.

C. E. Lagerström
Stockholm
Frejamagasinet
Sybehörs- och Modeaffär.
Specialitet:
Garneringsartiklar till klädningar o. kappor.

Santalmissionens
TE
Broken Orange Pekoe à 6: 40 pr kg.
Nästan omedelbart färdigt för servering. Drygast.
Märk! Vi sälja denna prima sort oblandad 3 à 4 kr. billigare pr kilo än vissa andra firmor.
Pekoe à 5: 60 pr kg.
Mindre aromrikt. Utmärkt hvardagste.
Insänd 40 öre i frimärken, så erhålles prof af önskad sort.
Santalmissionens Tedepot,
Trievaldgränd 2, Stockholm.

Banyuls Trilles.
Ett aptitgivande, magstärkande vin, afsedt för konvalescenter och svaga personer i allmänhet. Rekommenderadt af många hrr läkare.
Pris pr butelj kr. 3,50 hos **Högstedt & C:o**, Stockholm, 32 Regeringsgatan

Aktiebolaget
Per Perssons Väf- o. Stickmaskin,
Drottninggatan 21 B, Stockholm.
Guldmedalj *Malmö* 1896, Stockholm 1897.
Nutidens bästa **STICKMASKINER.**
Omsorgsfullaste arbete. Största användbarhet. Billigaste pris.
Köpare erhålla undervisning gratis.

ÖFRU A teller för Damtoiletter
Stockholm, 19 Tunnelgatan 19 rekommenderas i benägen åtanke. Väikänd elegant snitt till moderata priser. Särskild afdelning för beställningar från landsorten, som utföras omsorgsfullt utan profning då ett välsittande lif insändes jämte längdmått på kjolens bak-, sid- och framvåd, och då för ändamålet särskildt konstruerade mekaniska byster inköpts, kan hvarje figur påräkna ett välsittande arbete. Finaste rekommendationer öfver hela landet. Förfrågningar besvaras omgående. Telegrafadress **ÖRNS**, Stockholm. (S. T. A. 58410)

Köp Helsingborgs Galoscher,
billigare, men i alla afseenden fullt jämförliga med ryska. (S. T. A. H. 4529)

**Siden- och Ylle-
Klädningsstyger**
af säsongens alla nyheter i stort urval till låga, bestämda priser.
OBS.! Nyheter inkomma dagligen.
OBS.! Profver franko på begäran.
K. M. LUNDBERG.

Målarskola.
Undertecknad ämnar i början af oktober öppna elevatelier för undervisning i teckning och målning, speciell landskapsmålning. Anmälan bör ske snarast i Herr Frans Svenssons Konsthandel, Sturegatan 2, Stockholm.
Referenser: Herrar Professorer Grefve G. von Rosen och P. D. Holm. (S. T. A. 08617) **WILHELM DAHLBOM.**

Bästa bröstkarameller äro de Canabe.
JOH. LUNDSTRÖM & C:o.
Stenkol, Cokes,
1:ma maskinkrossad Anthracit,
bästa bränsle för illuminationskaminer och värmenecessärer.
Allm. tel. 22 88. Kontor: 22 Skeppsbron 22. Rikstelefon 427.
Allm. tel. 60 19. Försäljning: 5 Strandvägen 5. Rikstelefon 22 20.
Allm. tel. 61 98. Filial: 1 Parmmåtaregatan 1. Rikstelefon 20 12.

Köp alltid radiatorsmör!
Lacave & Co Äkta Spanska Viner

Husmödrar!
Spara
är lösen för hvarje husmoder med en begränsad hushållspenning!
Huru göra en verkligt stor besparing? Jo, använd den i Edra hushåll Pellerin's Margarin, Göteborg, som är bäst, drygast och billigast!

Sidenttyger

till fabrikspriser franko och tullfritt

i svart, hvitt och kulört, till hal-, sällskaps- och promenadtoalletter i största urval. Sändas direkt till privatpersoner meter- och styckevis från 50 öre till 20 kr. pr meter.

E. Spinner & Cie,

(föret J. Zürrens Sidenfabrik), Zürich, Schweiz.

Zürichs äldsta Siden-etablissement, grundl. 1825.

Rekvirera proffer!

Firma-Märke.
Allm. Telefon 7983.
Riks- 5069.

Aktiebolaget Gardin-Magasinet.

Specialaffär för GARDINER och afpassade MATTOR.

Profver sändas till landsorten.

Stureplan 2. Stockholm.

Engelska

Dam-Filthattar.

— Nya modeller. —

JOHN SÖRMAN,

Magasin för engelska och franska varor

4 Regeringsgatan 4.

Aktiebolaget

Londoner-Skrädderi-

Etablissementets

Nya Damskrädderi Afdelning
Specialité:
Tailor-Made
promenad- och rid-
dräkter samt jacketter.

9 Regeringsgatan 9, 1 tr.

Via postlinien SASSNITZ-TRELLEBORG

förmedlas den snabbaste förbindelsen till kontinenten medelst de stora, elegant och bekvämt inredda *hjulångarne Svea* och *Germania* samt propellerångarna *Rez* och *Imperator*. OBS! Endast en tullbehandling! Vidare genom von Essen & Frick, Malmö, Kontinentkontoret, Trelleborg, och Stockholms Resebureau, Stockholm, genom hvilken senare biljetter för resor öfver hela världen tillhandahållas. Svenska rundresbiljetter utlämnas genast utan tillägg af provision.

Richard Anderssons Musikskola

fortgår som hittills.

Höstterminen börjar den 18 September. Anmälningdagar Torsdagen den 14 och Fredagen den 15 September kl. 12-2, 5-6 e. m. Ordinarie mottagningsdagar från och med den 16 September Onsdagar och Lördagar från kl. 1/2-2-1/3 e. m. Brunngatan 28, 2 tr. Filialer finnas å Östermalm och Söder. (G. 87554)

För familjedöttrar meddelas i privat hem undervisning i klädsömnad. Eleverna sy endast eget arbete. Riddaregatan 60 I. Fru V. HALLMAN. (519)

Aktiebolaget Sundsvalls Handelsbank,
Gustaf Adolfs Torg n:r 14,
godtgör å sparkasseräkning 5 %.

Å hvarje bok kan lyftas intill kr. 1,000 i månaden utan särskild uppsägning.

Bankaktiebolaget Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.

Hushållsräkning 5 %.
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Sparkasseräkning
Räntegodtgörelse 5 proc.

I landsorten boende torde hänvända sig direkt till banken.

Aktiebolaget Stockholms Diskontobank
I Regeringsgatan 1.

EN ENKEL, bildad, duglig 30-årig flicka från ett ordentligt och arbetsamt hem, kunnig i sömnad, väfnad m. m., får stadigvarande plats som hushållsbiträde på landet. Svar under adress Örebro p. r. (591)

EN FRISK, BARNKÄR FLICKA, van vid arbetsamt och ordning, villig att deltaga i alla inomhus föref. göromål, erhåller plats i mindre prästg. i Sörmland (4 pers. hush.) nu genast eller 1 nov. Lön 100 kr. Hjälps finnes till gröfre sysslor. Svar jämte rekommendationer och helst fotografi sändes inom 14 dagar till »Hem», Strängnäs p. r. (589)

BILDAD, gladlynt, musikalisk flicka erhåller god plats som värdinna hos tjänsteman. Svar med fotografi, ålder m. m. sändes till »Ankeman», Sköfde p. r. (584)

SOM SKÖTERSKA

för en äldre herre finnes plats ledig. Hon bör vara stark, hafva ett kärleksfullt sinnelag och god hälsa. Den sökande bör vara en person, som en längre tid önskar behålla platsen. Fotografi önskas, ålder, familjeförhållanden och lönepretentioner uppgifves. Adress Trädgården, Alingsås. (593)

EN I MATLAGNING och bakning skicklig kokerska finner plats ledig den 24 nästa okt. å egendom på landet. Svar jämte betygsafskrifter torde sändas i biljett till »Egendom», p. r. Moholm. (581)

LÄRARINNA, undervisningvan i vanliga skolämnen samt musik, erhåller nu genast plats i enkelt hem å Gotland. Ansökningar jämte betyg och referenser sändes under adress »Lärarinne-plats», Barlingbo. (606)

Sjuksköterskeplatsen

vid härvarande epidemisjukhus kungöres härmed till ansökan ledig att tillträdas den 1 dec. d. å. Lönevillkor: 600 kronor om året jämte fri bostad och vedbrand. Ansökningar, åtföljda af betyg, insändas till Hälsovårdsnämnden i Oskarshamn inom 30 dagar efter den 15 september.

OBS! Sjuksköterskan, som skall vara examinerad, åligger dessutom att de tider, å hvilka inga sjuka vårdas å sjukhuset, biträda stadsläkaren i sjukvården ute i staden. Den som förut tjänstgjort å epidemisjukhus har företräde.

Oskarshamn den 12 september 1899. (S.T.A. 64133) HÄLSOVÅRDSNÄMNDEN.

EN PÅLITLIG JUNGFRU med vana att tjäna ensam önskas till hösten för att på egen hand sköta ett mindre hushåll på landet. Endast den som förete goda rekommendationer antages. Svar till Carlhafs gårdskontor, Klockrike. (603)

EN SKICKLIG KOKERSKA med godt lynne önskas till hösten i stad. Endast den som kan förete goda rekommendationer gör sig besvär. Svar till Fru H. Fredholm, Linköping. (604)

FÖR EN ORDENTLIG FLICKA, kunnig i matlagning och de vanliga hushållsgöromålen, finnes lätt och trellig plats hos familj på landet, 2 pers. hush. Svar till »S. 99», Iduns exp. (597)

GUVERNANT i bildadt hem på landet sökes för 3:e flickor om 14-11 år att undervisa i vanliga skolämnen, språk och handarbeten. Svar med löneanspråk till »H. E.», Iduns exp. f. v. h. (597)

ARBETSAM, godlynt, bildad flicka, kunnig i matlagning och sömnad, erhåller plats i ämbetsmannafamilj att gå frun tillhanda. Svar med fotografi och löneanspråk sändes till »Husmor», Brunsberg p. r. (583)

ENKELT HEM på landet önskas en stadig ordningsfull flicka att gå matmodern tillhanda. Fritt vivre och någon lön. Svar med fotografi till »Husfru», Grebbestad p. r. (592)

LÄRARINNA, som vill åtaga sig att mot fritt vivre undervisa en 11-års flicka, erhåller angenäm plats. Svar till »G. W.», Kinna. (563)

Öfversköterske- och Husmoder-befattningen vid Upsala akademiska sjukhus kungöres härmed ledig till den 1 instundande november. Sökande böra åga god allmänbildning och förete intyg om full kompetens att öfvervaka köks- och linneafdelningarna samt bör hafva genomgått teoretisk och praktisk kurs i sjukvård. Ansökningar, ställda till sjukhusets direktör, insändas till sjukhusets kontor (adress Upsala) som lämnar nödiga upplysningar. DIREKTIONEN. (S. T. A. 64026)

I STOCKHOLM

finnes i oktober plats för ett pålitligt, anspråkslöst fruntimmer, 30 å 40 år, med god hälsa och jämnt lynne, hos tvneke klene, äldre damer, mor och dotter, för att med biträde af jungfru sköta deras hushåll och i allo vara dem till hjälp. Svar med betyg och fotografi samt uppgift på referenser och löneanspråk till »H.», Skara. (570)

FÖR EN ÄLDRE

eller yngre, anspråkslös flicka med god karaktär, finnes plats hos äldre, barnlös familj. Hon bör åga jämnt och glädt lynne eller egenskaper ägnade att göra ett stilla hem angenämt. Ar hon tillika musikalisk, så mycket bättre. Fordringar: något skrifgöromål och läsning samt att deltaga i lättare göromål inom hemmet. Svar jämte fotografi och uppgift å ålder till »Äldre familj», Örebro p. r. (573)

EN ENKEL, bildad, duglig 30-årig flicka från ett ordentligt och arbetsamt hem, kunnig i sömnad, väfnad m. m., får stadigvarande plats som hushållsbiträde på landet. Svar under adress Örebro p. r. (591)

PLATS PÅ LANDET som hjälp åt husmoder önsk. bild. anspråksl. flicka. Kunnig i husl. göromål, handarbeten, sömnad, något hemmastadd i matlagning. Kan även bitr. med skrifgörom. Goda rek. Snart svar till »Villig o. Flitig», Iduns exp. (586)

PLATS ÖNSKAR

till hösten bättre, huslig, ordentlig flicka. Kunnig i enklare matlagning, bakning, handarbete, något sömnad m. m. Goda referenser. Svar till »K.», Iduns exp. f. v. b. (587)

BILDAD, ORDENTLIG, flitig flicka önskar plats. Kunnig i finare och enklare matlagning, bak, söm. Svar »Villig hjälpredda», Iduns exp. f. v. b. (588)

EN 21-ÅRIG FLICKA

anspråkslös, ordningsälskande och kunnig i handarbeten, önskar snart komma i ett godt hem, för att mot fritt vivre gå frun tillhanda. Svar till »Anna», Arvika p. r. (594)

En ung, anspråkslös

flicka önskar plats som lärarinna för att underv. i vanl. skolämnen samt något i språk. Sökanden är villig deltaga i föref. göromål. Svar till »Anspråkslös 99», Iduns Exp. (595)

Eine geb. Deutsche

sucht Stellung als Gesellschafterin und Hilfe in Guter Familie. Antwort zu Frau Wilson 14 Kungsgatan, Göteborg. (Skand. A. B. N:o 485)

EN FLICKA UR ETT GODT HEM

söker anställning i en vänlig familj för att gå frun tillhanda. Svar märkt »Villig 1899», torde benäget sändas till Apoteket i Strengnäs. (598)

PLATS SOM KASSÖRSKA

eller å kontor önskar en ung flicka, som med goda betyg genomgått Smedmans handelskola. Svar genast per telefon till Allmänna 895. (600)

EN ENKEL, BILDAD FLICKA,

kunnig i matlagning, bakning, sömnad och väfnad önskar plats att gå frun tillhanda. Svar till »Duglig», Iduns Exp. (S. T. A. 64174)

EN FÖRETAGSAM, bättre flicka, fullt kunnig i klädsömnad, önskar till hösten plats hos någon bättre familj på landet. Små pretentioner. Svar emotsets till »Freja», Kettilstorp p. r. (602)

OBS!

Engelska önskar plats, helst i Södra Sverige. Svar till »Vera», Iduns annonsbyrå Stockholm. (607)

SE HIT!

Som skrifbiträde önskar engelska plats, helst i Skåne. Svar till »Hilda», Iduns annonsbyrå, Stockholm. (608)

EN 16-ÅRS FLICKA,

från godt hem önskar med första plats att gå frun tillhanda och deltaga i inomhus förefallande göromål. Inga löneanspråk för första tiden. Svar till »16 år», Nösund. (G. 4520)

EN UNG, BILDAD FLICKA önskar plats som sällskap hos äldre dam i Stockholm. Den sökande har godt och jämt lynne, är van vid sjukvård. Goda betyg och rekommendationer finnas. Svar till »K. A.», Iduns Exp. (564)

19-ÅRIG, BÄTTRE FLICKA önskar plats som sällskap eller att gå frun tillhanda. Kunnig i enklare matlagning samt något i klädsömnad och stärkestrykning. Svar till »19 år», Nyköping p. r.

EN UNG FLICKA önskar mot fritt vivre, och om så fordras någon liten afgift, få komma i ett godt hem på landet där hon genom att biträda i hemmet får lära sig hushållsbestyr. Svar till »A. L.», Malmköping. (558)

GODT HEM på landet. En yngre dam af god familj, som anser sig kunna trifvas med ett stilla familjelif på landet, kan få inackordering under vintern för 40 kronor per månad. Närmare genom bref till »G. A.», Adelsö, Sättra, Ängf. Ekholmen. (596)

INACKORDERING

för bildade flickor med tillfälle att öfva sig i franska och engelska och matlagning om så önskas. Fru M. Hüttling, född Gaudard, 8 Karlaplan, Stockholm. (S. T. A. 64108)

FRAU DR. BISS IN LÜBECK nimmst zwei junge Damen in's Haus (eigene Villa mit Garten) häusliche Ausbildung. Unterricht in deutsch, engl. franz. Näheres Frä. Claudius, Hamngatan 15, III, Schlm. (S. T. A. 64128)

INACKORDERING på landet för nervsvaga personer emottages och god vård utlofvats. Rådanefors poste restante, »Inackordering». (527)

Haga Trädgårds

utställning och försäljning af dekorationsväxter för boningsrum fortgår ännu en kort tid i n:r 9 Biblioteksgatan.

Fotfiljar.

Dessa s. k. fotfiljar, för liktornar och bårdnader, rekommenderas af läkare. Säljas från 25 öre stycket i C. F. Dufvas butik, Drottninggatan 41. (542)

För höstrengöringen!

Många sorter af Puts-pasta, Puts-pomada, Polér-pulver, Silfvertvål och Sämskskin m. m. hos

C. F. DUFVA,
41 Drottninggatan 41.

Damhårabeten.

Peruker, Benor, Flåtor, Länkar m. m. i tusental hos Herr och Fru E. MALMBERG, 58 Klarabergsgatan 58.

Två väl möblerade rum,

med eller utan inackordering önskas från den 1 okt. Läget helst norr. Svar till »H. E.», Iduns byrå. (549)

Tekniska skolan i Stockholm.

Tekniska skolan för kvinnliga lärjungar.

Läroåret börjar den 1 oktober och slutar den 30 april.

Inskrifning börjar den 16 september och fortgår för dem, som hindrats att före läroårets början sig anmäla, intill utgången af mars månad. Inskrifningstiderna tillkännagifvas genom anslag uti skolans förstugor.

Inträdesfordringar äro: vitsord om god fräjd och att hafva fyllt 14 år. För åtnjutande af undervisning i aritmetik, uppsatts-skrifning eller teckning jämte skönskrift eller i andra på dem grundade läroämnen, skall lärjunge genom intyg och, då så fordras, genom profs alläggande visa sig åga här för nödiga förkunskaper i det eller de af ofvan nämnda läroämnen, hvaruti undervisning åstundas, nämligen för tillträde till undervisningen

i aritmetik: god öfning i behandlingen af de fyra räknesätten i hela tal;

i uppsatts-skrifning: förmåga att någorlunda felfritt skriva svenska språket efter dikten;

i textning: jämte skönskrift: en redig handstil.

Af dem, som ägnat sig åt tekniskt yrke, bör intyg därom medföras.

Ärlig afgift, som vid inskrifningen förskottsvis erlägges, är för lärjunge, som inträtt i tekniskt yrke 4 kr. för annan lärjunge 50 öre, hvilken senare afgift får erläggas med hälften för hvarje termin, den ena hälften vid inskrifningen och den andra hälften före Januari månads utgång.

Stockholm i september 1899. (G. 88499)

I Doktorinnan Bergmans

Målarskola

emottagas elever i Porslins-, Olje- och Akvarellmålning.

Humlegårdsgatan 10, 3 tr.

KNEIPP BADEN BORG, NORRKÖPING.

Vinterkurerna (1 okt. — 1 maj) mycket verksamma.